

не направи изложеніето си, подъ наказаніе на извънредно противъ него преслѣдванье.

Чл. 64.) Ако хранитѣ на кораба са свършатъ прѣзъ продълженіето на плуванъето, корабленачалникътъ, като земе мнѣніето на по-отличнитѣ отъ дружината, може да принуди онѣзи, които иматъ особенны за тѣхъ си храни да ги положатъ въ общината, съ задълженіе да имъ заплати стойността.

ОТДѢЛЕНИЕ ПЕТО.

ЗА ЗАДЪЛЖЕНІЕТО И ЗА ЗАПЛАТЫТѢ НА ДРУЖИНАТА (*тайфата*).

Чл. 65.) Условіята за главенъето на корабленачалника, на чиновницитѣ и на дружината на съкой корабъ са доказватъ чрѣзъ корабелната книга или писменнитѣ обезателства на условенитѣ страни. Ако не съществуватъ писменны съгласія, и въ корабелната книга не сѣ забѣлѣжены условіята на главенъето, тогазъ двѣтъ страни са считатъ че са поискали да са възложатъ на мѣстныя обычай, дѣто са е направило главенъето.

Корабелната книга са написва въ Турція предъ пристанищното Началство (*Лиманъ одасж*), ако ли нѣма таквози, предъ търговското писалище, ако ли не съществува и таквози, тогазъ предъ Градскыя съвѣтъ; а въ чуждина, предъ Турскытъ консулы или предъ консулскытъ дѣйцы (*агенты*), а когато липсаватъ и тѣ, тогазъ предъ надлежната мѣстна Власть.

Чл. 66.) Корабленачалникътъ, чиновницитѣ и матрозытѣ не могатъ, подъ никой предлогъ, да натоварятъ на кораба за своя смѣтка никака стока, безъ да заплатятъ навлото, и безъ позволеніето на ступанитѣ, или ако е корабътъ изъ цѣло навлосанъ, безъ позволеніето на натоварача му, въ противенъ случай стоката са освоява въ полза на интересуемитѣ, сирѣчь, на ступанитѣ на кораба или на натоварачитѣ, освѣнь ако имъ са е позволило туй нѣщо, въ първия случай отъ ступанитѣ, а въ втория отъ натоварачитѣ.